

خطِ دوّم پولس بَلِدِه تِيموتائوس

پيشگفتار

امي خطِ دوّم پولس که بَلِدِه تِيموتائوس نوِشته شُده، کَلوني شى نصِيحَتاي شخصى پولس بَلِدِه تِيموتائوس آسته، چون تِيموتائوس دَ عنوانِ همكار و دوستِ جوانِ پولس دَ نصِيحَتاي پولس ضرورَت داشت. مَوضوعِ اصلِي امزى خطِ صبر و بُرداري آسته. دَ امزى خطِ پولس تِيموتائوس ره تشويقِ مُونه که با وجودِ سختِي ها و مخالفَت ها وفادار باقى بُمنه و دَ بارِه عيسى مسيح دَ شاهدي دَ دون خُو ادامه بِديه، دَ تعليمى که واقعاً از کتابِ مقدَّس آسته پایبند بشَه و وظيفه خُو ره دَ عنوانِ اعلانِ كُننده خوشخبرى و معلم دَ خوبى انجام بِديه. پولس تِيموتائوس ره سختِ خبردار مُونه که دَ جَر-و-بحث هاي غَيرِ عقلاني و غَيرِ منطقى نَشينه، چون هيچ فايده نَدره، بلکه باعثِ از بَين رفتونِ شِنوندَه ها مُوشَه.

پولس بَلِدِه بيانِ کدونِ پَكِ امزى مَوضوعِ ها طرِيقَه زِندگى خود خُو ره مثالِ ميديه و تِيموتائوس ره تشويقِ مُونه که از طرِيقَه زِندگى ازو سرمشقِ بِگيره، چون ايمان، صبر-و-حوصله و پايدارى که پولس داشت و رنجِ هاي ره که او تَحملِ مُوكد، پَك شى مِيتنيست تِيموتائوس ره دَ انجامِ دَدونِ خِدمتِ شى تشويقِ كُنه.

فهرستِ عنوان ها:

سلام ها (فصل ۱ آیه ۱)

تشویق د وفاداری (۳:۱)

مُشَخَّصاتِ خِدمتگارِ خُدا (۱۴:۲)

بے خُدایی د زمانِ آخر (۱:۳)

اهمیتِ کلامِ خُدا (۱:۴)

نصیحت های شخصی پولس (۹:۴)

^۱ از طرفِ پُلْس که دَ خاست و إِرَادِه خُدا و دَ مُطابِقِ وعدِه زِندگی آبدی که دَ مسیح عیسیٰ پَیدا مُوشَه، رَسُولِ مسیح عیسیٰ آستُم. ^۲ تقدیم دَ باچه عزیز مه، تیموتاوس: فَيَضَ وَ رَحْمَتٍ وَ سَلَامَتٍ از طرفِ آنَه موْخُدا وَ مَوْلَای موْسیَح عیسیٰ نصیبِ تُو شُنَه.

تشویق دَ وفاداری

^۳ شاو و روز خُدا ره شُکر-و-سپاس مُوگُم و دَزُو مِثِلِ بابه‌کلونای خُو قد وِجدانِ پاک خدمت مُونم و دَ دُعا های خُو هر وخت تُو ره ياد مُونم. ^۴ وختی آودیده تُو ره دَ ياد خُو میرُم، ما آرزو مُونم که تُو ره بسمِ بِنگرم تا خوشی مه کامل شُنَه. ^۵ ما ایمان بَریای تُو ره دَ ياد خُو میرُم که اوَّل دَ آجِه تُو لَوئیس و بعد ازُو دَ آبِه تُو آفییکی وجود داشت. و ما اطمینان دَرُم که امُو ایمان دَز تُو ام وجود دَرَه. ^۶ امزي خاطر دَ ياد تُو میرُم که امُو نعمت خُدا ره که دَ وختِ کشیدون دِستای مه دَ بَلَه تُو دَز تُو دَدَه شُد، دُوباره شعله‌ور کُنَى. ^۷ چُون روحی ره که خُدا دَز مو دَدَه، روحِ ترس نییه، بلکه یگ روح قُدرَت، مُحبَّت و خودداری آستَه. ^۸ پس، از شاهِدی دَدَه باره مَولَای مو شَرَم نَكُو و از رابطه گِرفتو قد ازمه که از خاطرِ شاهِدی دَدَه باره مَولَای بَنَدی آسُم، ام نَكُو. بر عکس، دَ وسیلهٔ قُدرَتی که خُدا میدیه قد ازمه دَ رَنجی که از خاطر خوشخبری میکشم، شَرِيك شُو. ^۹ خُدا مو ره نِجات دَدَه و سُون یگ زِندگی پاک-و-مُقدَّس کُوی کده. ولَے ای از خاطرِ اعمال از مو نَبُود، بلکه از خاطرِ مقصِدِ خود شَی و از خاطرِ فَیضی که تَوَسُّطِ مسیح عیسیٰ پیش از شروعِ دُنیا دَز مو دَدَه شُدَد. ^{۱۰} و آلی امُو فَیض دَ وسیلهٔ ظَهُورِ نِجات دَهندَه مو عیسیٰ مسیح بَرَمَلا شُدَد. اوْ مرگ ره از مینه باله کد و راهِ زِندگی آبدی و نیست ناشُدَنی ره دَ وسیلهٔ پَیغام خوشخبری معلومدار کد. ^{۱۱} و خُدا مرَه انتخاب کد تاکه بلده پَخش کدونِ امزي خوشخبری اعلان کُنَدَه، رَسُول و معلم بشُم. ^{۱۲} امزي خاطر پَگ امزي رَجَح ها ره مِينگرم، لیکن شِرمنَدِه نییم، چراکه ما مِيدَنُم که دَ کَی ایمان اُورَدِیم و یقین دَرُم اوْ قُدرَت دَرَه که آمانتَ مرَه تا روزِ آخرَت نِگاه کُنَه. ^{۱۳} از تعليِمِ دُرُستِ که از مه شِنیدی قد ایمان و مُحبَّتی که دَ مسیح عیسیٰ آستَه، سرماشق بِگیر. ^{۱۴} امُو نعمت خُوب که دَز تُو بخشیده شُد، اوْ ره دَ کوْمَک و یاری روح الْقُدُس که دَز مو وجود دَرَه، نِگاه کُو.

^{۱۵} تُو ازی خبر دَری که تمام بِرارو دَ ولایت آسیا مرَه ايله کد، دَ شِمُولِ فِیجِلس و هِرموجنِس. ^{۱۶} مَولا عیسیٰ رَحْمَت خُوره نصیب خانواده اونیسیفورُس کُنَه، ازی که اوْ بارها دِلَّ مرَه تازه کد و از بَنَدی شُدون مه شِرمنَدَه شُدَد، ^{۱۷} بلکه

دَمْزُو غَيْتِيَكَه دَ شَارِ رُوم رسِيد، او دَ كُوشِشِ گَلَو مَرَه پَالِيَدَه پَيَدا كَد.^{١٨} مَوَلا عِيسَى دَرُو لُطفَ كُنه تاَكَه او دَ روزِ قِيَامَت دَ حُضُورِ خُداونَد رَحْمَت پَيَدا كَنه، چُون تُو خُويَّتَه خَبَرَ دَرَى كَه او دَ شَارِ إِفْسُسَ چَيِّ خِدمَتَاهِيَ گَلَو كَد.

^{١٩} پَس آَيِ باَجِه مَه، تُو دَ فَيَضَى كَه دَ مَسِيحَ عِيسَى أَسْتَه، قَوَى بَش. ^{٢٠} وَ اَمْوَاتِهِ رَه كَه دَ حُضُورِ شَاهِدَوْنِ گَلَو اَز مَه شِينِيَدَى، دَ كَسَى يَادِ بَدِى كَه قَابِلِ اَعْتَبَارَ وَ قَابِلِ دَ تَعلِيمَ دَدَوْنِ دِيَگَرَو بَشَه.

^{٢١} مِثْلِ يَكِ عَسْكَرِ خُوبِ مَسِيحَ عِيسَى دَ سَخْتَى هَا شَرِيكَ شُدَّه تَحْمُلَ كُو. ^{٢٢} هِيجَ عَسْكَرَ خَودَ رَه دَ كَارَاهِ عَادِي زِندَگَيِ بَنَدَ نَمُوكَنَه، بَلَكِه هَدَفَ شَى اِيَّنَمِي اَسْتَه كَه رِضاَيَتِ قَوْمَانَدَانَ خُو رَه حَاصِلَ كُنه. ^{٢٣} اَمِي رَقَمْ، وَخَنِي يَكِ وَرَزِيشَكَارَ دَ مُسَابِقَه حَصَّه مِيَگِيرَه، او نَمِيتَه تَاجِ پَيَروزِي رَه حَاصِلَ كَنه، سَوَاهِي كَه اَز قَانُونَ شَى پَيَروَى كَنه. ^{٢٤} دِيَغُو كَه زَحْمَتَ كَشِيدَه، بَايَدَ اوَلِيَنَ كَسَى بَشَه كَه حَقِّ خُو رَه اَز حَاصِلَاتِ بِكِيرَه. ^{٢٥} دَبِلَه اَمِزِي تَورَه كَه مُوْغُمْ خُوبِ فِكَرِ كُو، چُون مَوَلا تُو رَه دَانِيَيِه مِيدِيه تاَكَه هَر چِيزَه بُعْنَامِي. ^{٢٦} عِيسَى مَسِيحَ رَه دَيَادَ خُو بَيَّرُو كَه اَز نَسْلِ دَأَوَودَ بُودَ. او پَس اَز مَرَگَ دُوبَارَه زِندَه شُدَّه كَه اِيَّنَمِي خَوْشَبَرِي اَسْتَه ^{٢٧} وَ اَز خَاطِرِ اَمِزِي پَيَغَامَ ما رَنَجَ-وَ-زَحْمَتَ مِينَگُرمَ وَ حَتَّى رَقَمِ يَكِ جِنِيَاتِكَارَ دَ زَنَجِيرَ اَسْتَمَ. مَكْمَمَ كَلامَ خُدَّا دَ زَنَجِيرَ بَسْتَه نَمُوشَه. ^{٢٨} پَس پِكِ اَمِزِي چِيزَا رَه اَز خَاطِرِ اِنتِخَابَ شُدَّه هَای خُدَا تَحْمُلَ مُونَمَ تاَكَه اوْنا اَم صَاحِبِ نِجَاتِ شُنَه، صَاحِبِ نِجَاتِي كَه دَ مَسِيحَ عِيسَى پَيَدا مُوشَه قد جَلَالِ اَبَدِي.

^{٢٩} اِيَّنَمِي تَورَه قَابِلِ اَعْتِمَادَ اَسْتَه:

اَگَه مو قَد مَسِيحَ مُرْدَى، قَد اَزُو زِندَگَيِ اَم مُونَى.

^{٣٠} اَگَه تَحْمُلَ كُنى، قَد اَزُو پَادِشاَهِي اَم مُونَى،

اَگَه او رَه اِنْكَارَ كُنى، او اَم مو رَه اِنْكَارَ مُونَه،

^{٣١} وَلَيْ اَگَه مو بَسِّ وَفا اَسْتَى، او وَفَادَارَ مُونَه،

چِراَكَه او نَمِيتَه خَودَ خُو رَه اِنْكَارَ كُنى.

مُشَخَّصاتِ خِدْمَتَگَارِ خُدَا

۱۴ ای چیزا ره د ایماندارا یادآوری کُو و اونا ره د حُضُورِ خُدا آخطار ېدی که از بَحث و جنجال د سِر کلمات دُوري کُنه، چراکه ای کار هیچ فایده نَدره، بلکه فقط شِتَونِدا ره تباه مُونه.^{۱۵} سخت کوشش کُو که قاِبلِ پسندِ خُدا شُنی، رقم یگ خِدْمَتَگَارِ که هیچ ذلیل بلده شرمِندگی اُزو و جُود نَدره و کلامِ حقیقت ره بطُورِ دقیق و صَحِیح تعليِم میدیه.

۱۶ از گُفتُوگُوی پُوچ و بے آرِزِش دُوري کُو، چراکه مردم ره کلوتَر طرف بے بینی مُوبَرَه.^{۱۷} توره ازوا رقم مَرضِ ساری الَّی پَخش مُوشَه. هِیمِیناُوس و فِيلِيْطُس از جُملِه امُزو کسا آسته^{۱۸} که از حقیقت رُوي گردو شُدَه و مُوگَه که «گاه قیامت شُدَه» و د ای وسیله ایمان بعضی کسا ره از بین مُوبَرَه.^{۱۹} مگم تادو محکم ره که خُدا ایشته، اُستوار آسته و اینَمی کلمه ها دَرُو نقش شُده:

«خُداوند بَنَده های خُو ره مِينَخَشَه.»

و

«هر کسی که نام خُداوند ره د زِبُو میره، باید از بدی دست بکشه.»

۲۰ د یگ خانِه کنه علاوه از دیگ-و-کاسه طِلَابِي و نُفَرِهِي، پیله-و-کاسه چوبی و گلی ام و جُود دَره. بعضی ازوا بلده مقصِدِ خاصِ استفاده مُوشَه و بعضی ازوا د ضرُورتَاي روزَمَره.^{۲۱} پس اگه کسی خود ره امُزو چیزای که گُفْشم پاک کُنه، او مِثِلِ ظرفی آسته که بلده مقصِدِ خاص د کار میبه که بلده صاحِب خُو پاک و فایده مند و بلده هر کار نیک تیار آسته.

۲۲ از شهوتَاي که د دَورونِ جوانی آسته دُوتا کُو و قد تمامِ کسای که از دِلِ پاک د پیشگاهِ مَولا دُعا مُونه، د دُمبال عدالت، ایمان، مُحبَّت و صُلح-و-سلامتی بِكَرُدُو.^{۲۳} د بَحث های پُوچ و جاهلانه کار نَكِير، چون مِيدَنی که ای چیزا آخر شی جنگ-و-جَدَل آسته.^{۲۴} لیکن خِدْمَتَگَارِ مَولا نَبَاید جنگ-و-نزاع کُنه، بلکه باید نِسبَت د پِكِ مردم مهربو، د تعليِم دَدو قاِبل و د برابرِ مردم بَد، بُرْدبار و با حَوْصِلَه بَشَه.^{۲۵} او باید مُخالفَاي خُو ره د تَرمی إصلاح کُنه تا شاید خُدا اجازه بِدیه که اونا توبه کنه و حقیقت ره پَي بُرَه^{۲۶} و د خود آمده از دام شَيَطَو دُوتا کُنه، چون اونا بلده پُوره کدونِ خاستِ اُزو اسِير بُوده.

بے خُدایی ذ زمان آخر

^۱ مگم ای ره بِدَنید که د روزای آخر آوقاتِ تلخ آمدَنی آسته؛ ^۲ چون مردم خود پَرست و پُول دوست، لافک و مغُرور مُوشه. اونا تورای زِشت و کُفرآمیز مُوگیه و از آید آته و آیه خُ نَمُوشه؛ اونا ناُشکر، ناپاک، ^۳ بِمهِر، سختِدل، چُغول، ناپرهیزگار، وحشی، دُشمنِ نیکی، ^۴ خیانتکار، تُندخُوی و بِپروا و پُرپُف-و-پتاق مُوشه و اونا د جای ازی که خُدا ره دوست بِدَنه، عیاشی ره گلَوتَر دوست مِیدَنه. ^۵ ظاهراً اونا خود ره دیندار نشو مِیدَیه، مگم قُدرتِ دینداری ره رَد مُونه. از او رقم مردم دُوري کُو. ^۶ دَبَین ازوا کسای آسته که د چَل-و-تَیرنگ د مَنه خانه های مردم راه پَیدا مُونه و خاتُونی کم عقل ره که دَتَی بار گناه حَم شُده و دَزیر تاثیر هَوس های رقم رقم رفته، د چنگ خُ میره. ^۷ ای رقم خاتُونو هر وخت تعليِم نَو حاصل مُونه، مگم هیچ وخت حقِیقت ره دَرک نَمیتنه. ^۸ امو رقِمیکه «یَسیس و یَمِبریس» قد مُوسی پیغمبر مُخالفت کد، امی نفرای چلبازام مُخالف حقِیقت آسته. فکرای ازوا گنَّدَه شُده و اونا از نِگاه ایمان رَد شُده. ^۹ مگم اونا کَلُوتَر ازی پیشرفت نَمُونه، چراکه لَوَذَگی ازوا دَپگ معلومدار مُوشه، امو رقِمیکه حماقتِ یَسیس و یَمِبریس دَپگ معلوم شُد.

^{۱۰} لیکن تُو از تعليِم، رفتار، هَدَف، ایمان، صَبَر و حَوْصِلَه، مُحَبَّت و بُرْدباری از مه سرمشق گِرفتے ^{۱۱} و از آزارها و رَنَج های که د شارای آنطاکیه، قونیه و لِستره دِیدم، خبر آستی و مِیدَنی که چی زَجر ها ره د اونجی کشیدم، ولے مَولا عیسیٰ مَره از پگ شی خلاص کد. ^{۱۲} دَ حقِیقت، تمام کسای که میخایه د راه مسیح عیسیٰ د دینداری زِندگی کُنه، رَنَج-و-آزار ره مِینگره. ^{۱۳} لیکن مردمای شریر و مکار از بد بدتر مُوشه. اونا دیگرو ره بازی مِیدَیه و خودون شی ام بازی مُوخوره. ^{۱۴} مگم تُو دَمْزو چیزای که یاد گِرفتی و ایمان اُوردی اُستوار بُعن، چون تُو مِیدَنی که اونا ره از کِی یاد گِرفتی؛ ^{۱۵} و ازی که تُو از ریزگَگی قد کِتاب مُقدَّس آشنا بُودی، او مِیتنه دَز تُو حِکمت بِدیه تاکه د وسیله ایمان د عیسیٰ مسیح نِجات پَیدا کنی. ^{۱۶} تمام نِوشتَه های مُقدَّس از جانبِ خُدا إلهام شُده و بلده تعليِم، سرزَش، إصلاح و تَربیَه د راهِ عدالت فایده مند آسته، ^{۱۷} تاکه بنده خُدا بلده هر کار نیک کاملاً آماده-و-مجَهز بشَه.

اهمیتِ کلامِ خُدا

^{۱۸} دَ حُضورِ خُدا و مسیح عیسیٰ که د بِلَه زِنَدَه ها و مُرَدَه ها قضاوت مُونه، ما از خاطرِ ظُهُور و پادشاهی اژو تُو ره اینی رقم قَسَم مِیدَم: ^{۱۹} از کلام وَعظ کُو و بلده امزی کار وخت و ناوخت تَیار بَش؛ قد صَبَر-و-حَوْصِلَه کَلو و تعليِم دقیق، دیگرو ره سرزَش، ملامَت و نصِیحت کُو.

^٣ چون زمانی میبیه که مردم تعلیم دُرست ره بَرداشت نُونه، بلکه دَمطابِق خاھشای خودون هُو اونا بلدِه هُو معلمای غَدر گِرفته جَم مُونه تا چیزای ره بِشتوه که گوشای ازوا خاھشی شِنیدون شی ره دَره. ^٤ پس اونا از شِنیدون حقیقت رُوی هُو ره دَور مِیدیه و دَپیشِت آوسانه‌ها گشته گُمراه مُوشه. ^٥ مگم تو د تمام حالات هُوشیار و بیدار بُوده بلدِه تَحَمُلِ رَج تیار بش. دِاعلان کدون خوشخبری خود ره مصروف کده وظیفه هُو ره پُوره کُو.

^٦ چون وخت قُربانی شُدون مه رسیده و زمان رفتون مه ازی دُنیا نزدیک شُده. ^٧ ما د مسابِقہ نیکو کوشش هُو ره کُدم و دَورِه هُو ره پُوره کده ایمان هُو ره نِگاه کُدم. ^٨ و بعد ازی تاج عدالت دِانتظار مه یَه، امو تاج که مَولا یعنی قاضی عادل د روز قیامت دَز مه مُوبخشة. و او ره نَه تنها دَز مه مِیدیه، بلکه د پگ کسای که شَوق-و-انتظار ظُهور ازو ره دَره.

نصیحت های شخصی پولس

^٩ سخت کوشش کُو که هر چی زُودتر د دیر ازمه بیبی، ^{١٠} چراکه دیماں مَره ایله کد و از خاطرِ دوستی و دلبستگی د ای دُنیا د شارِ تِسالوئیکی رفت. کریسکیس د منطقه غلاتیه و تیشس د منطقه دلماطیه رفت. ^{١١} تنها لُوقا قد ازمه یَه. مرقس ره گِرفته قد خود هُو بیرو، چون او بلدِه خدمت دَز مه فایده‌مند آسته. ^{١٢} تیخیکاس ره د شارِ افسُس رَی کُدم. ^{١٣} د وختِ آمدو چَپن مَره که د شارِ تروآس پیشِ کرپس ایشتم و امْچنان کتابا ره و از پگ کده مُهمتر نُسخه های پوستی ره قد هُو گِرفته بیرو. ^{١٤} سکندرِ مسگر دَز مه کلو ضَرر رَسند. مَولا د مطابِق اعمال شی دَزو جزا بِدیه. ^{١٥} تُو ام ازو احتیاط کُو، چراکه قد پیغام ازمو سخت مُخالِفت کد. ^{١٦} د اوّلین محاکِمَه مه، هیچ کس قد ازمه یاری نَکد، بلکه تمام شی مَره ایله کد. خُدا ای ره د حساب ازوا نَگیره. ^{١٧} مگم مَولا یار ازمه بُود و دَز مه قُدرت دَد تاکه تمام پیغام تَوَسُطِ ازمه اعلان شُنه و پگ مِلت های غَیرِ یهود او ره بِشتوه. و ما از دان شیر ام خلاص شُدوم. ^{١٨} آرس، مَولا مَره از هر کارِ شَیطانی خلاص مُونه و مَره د سلامتی د مَلکوتِ آسمانی هُو میرسنه. بُزرگی-و-جلال تا آبدالاً باد ازو باد. آمین.

^{١٩} د پرسکِلا و آکِيلا و د خانواده اونیسیفورُس سلام بِرسن. ^{٢٠} اراستوس د شارِ قُرْتُش مَند و تروفیموس ره د شارِ میلیس ایشتم، چراکه مَریض بُود. ^{٢١} سخت کوشش کُو که پیش از زِمستو بیبی؛ افبولس، پُودس، لینوس، کلاودیه و پگ بِرارو تُو ره سلام مُوگه. ^{٢٢} مَولا عیسیٰ قد روح تُو بَشه. فَیض و سلامتی نصیبِ پگ شُمو شُنه. آمین.

